

P / 1 4 2 4 7 6 2

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

GRADONAČELNIK

KLASA: 415-01/16-01/01
URBROJ: 2181/01-01/01-16-6
Split, 15. studenoga 2016. godine

UPRAVNI SUD U SPLITU

BROJ
PRIMLJENO 17. 11. 2016
NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
..... dana 20.....
Omet priloži. Primjeraka 2 prioga 5(x2)

UPRAVNI SUD U SPLITU

TUŽITELJ: GRAD SPLIT, Obala Kneza Branimira 17 zastupan po Gradonačelniku Ivi Baldasaru

TUŽENIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

TUŽBA

radi poništenja Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0078, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.g.

Tužitelj pravodobno u zakonskom roku po ovlaštenim osobama podnosi tužbu Upravnom sudu u Splitu protiv Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0078, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.godine.

Pobijano Rješenje nije na zakonu osnovano.

U pobijanom drugostupanjskom rješenju činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, te je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izведен pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Glede tužbenih razloga da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, da se na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, nastavno ćemo iznijeti tužbene razloge osporavanja pobijanog rješenja prvenstveno iz razloga što je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenje prihvatio sve žalbene razloge Sveučilišta u Splitu i obrazloženje iznijelo na identičan način kako je to učinilo Sveučilište u Splitu u svom očitovanju na Rješenje Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/00001, Ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016. godine.

Iz obrazloženja pobijanog Rješenja tuženika proizlazi:

- da obveza Sveučilišta kao treće osobe u ovom postupku prema Gradu Split predstavlja nenovčanu obvezu koja pak proizlazi iz Zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. godine.
- da prema utvrđenju da se radi o nenovčanoj obvezi nije bilo mogućnosti da se takva obveza iskaže kao novčana.
- da je osnovan prigovor zastare Sveučilišta u Splitu obzirom da je ovršna isprava tužitelja postala izvršna 2006. godine i ista se ne može izvršiti sukladno odredbi čl. 135 ZUP-a (NN47/09).

Među strankama nije sporno da je Grad Split „Zaključkom u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine utvrdio obvezu Sveučilišta na plaćanje komunalnog doprinosa na način da je od utvrđene novčane obveze Sveučilište u Splitu već platilo 10% sredstava komunalnog doprinosa, dok se iznos od 90% preostalih novčanih sredstava (utvrđenih točkom 1. citiranog Zaključka) Sveučilište obvezalo investirati u izgradnju komunalne infrastrukture.

Iako rok za ispunjenje obveze u citiranom „Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine nije izričito određen treba kazati da se u tom slučaju primjenjuje razuman rok za ispunjenje obveze, a

Sveučilišta u Splitu na plaćanje komunalnog doprinosa u omjeru od 90%, koja je utemeljena na Zakonu i Zaključku od 18. ožujka 2005. godine.

Da postoji novčana obveza Sveučilišta u Splitu potvrđuje u svom nalazu i mišljenju i državna revizija (v. str.23. toč. 3.2.) u kojoj se izrijekom navodi:

„Sveučilište je prihvatio nalaz Državnog ureda za reviziju. U očitovanju navodi da će u poslovnim knjigama evidentirati preostalu obvezu za komunalni doprinos u iznosu od 35.043.266,00 kuna prema Rješenjima o komunalnom doprinosu koje je izdao Grad Split do 2010. za izgradnju objekata u Sveučilišnom kampusu.

Nadalje navodi da Sveučilište istodobno potražuje od Grada Splita na ime izgrađene komunalne infrastrukture 16.276.167,00 kn na temelju Zaključka gradskog poglavarstva grada Splita u svezi plaćanja komunalnog doprinosu Sveučilišta i međusobno potpisanih Sporazuma između Grada Splita i Sveučilišta.“

Tužitelj nije priznao dug prema Sveučilištu u Splitu od 16.276.167,00 kuna iz razloga što ni nakon proteka niza godina isti ne dostavlja potpunu projektnu, upravnu i atestnu dokumentaciju bez koje tužitelj nikako nema mogućnosti preuzeti infrastrukturu i istu knjižiti kao svoju imovinu.

Dokaz: - saslušanje Ljiljane Vučetić pročelnice Upravnog odjela za financije Grada Splita

- saslušanje Ante Krželja pročelnika Službe za imovinsko pravne poslove, izgradnju i geodeziju.
- saslušanje bivšeg rektora Sveučilišta u Splitu prof.dr.sc. Ivana Pavića
- saslušanje rektora prof.dr. sc. Šimuna Anđelinovića

Neosnovano je tuženik usvojio prigovor zastare potraživanja od strane Sveučilišta u Splitu pogrešno smatrajući da zastarjevanje nije prekinuto. Upravo suprotno iz dokumentacije koja je priložena u prvostupanjski spis i to baš:

- Zapisnik sa sastanka održanog u uredu Gradonačelnika od 26. srpnja 2013. godine.
- Sporazum između Sveučilišta u Splitu i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 10.03.2014. godine

- pismeno Sveučilišta u Splitu od 05. travnja 2016. godine upućeno Ministarstvu financija,

vidljivo je kako je Sveučilište u Splitu po svojim zz nedvojbeno i jasno priznalo postojanje potraživanje tužitelja upravo iz osnove komunalnog doprinosa. U prilog navedenom govori i činjenica da je u ime Sveučilišta u Splitu, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta uplatom iznosa od 4.812.924,20 kuna djelomično podmirilo dug na koji način je prekinuto zastarijevanje te je zastarni rok počeo teći iznova sukladno čl. 245 u svezi s odredbama članka 240 ZOO-a.

Nejasno je zbog čega bi odgovorne osobe Sveučilišta u citiranim ispravama priznavale dug prema Gradu Splitu i pokušavalo pronaći model za mirno Rješenje spora ukoliko postoji zastara i smatraju da nisu dužni?

Iz navedenog proizlazi da je ugovorna volja stranaka bila da se plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilište u Splitu osloboди samo na način da izvrši izgradnju infrastrukture što uključuje izgradnju prometnica, pješačkih cesta, parkirališta, zelenih površina, pješačkog mosta iznad ulice Matice Hrvatske, pu-priključak na Vukovarsku ulicu itd..., a sve prema Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu od 18. ožujka 2005. godine, a za slučaj da to ne učini da je dužan izvršiti svoju zakonsku obvezu i platiti komunalni doprinos.

Uzimajući u obzir naprijed navedene činjenice, dokaze i razloge tužitelja iz kojih je jasno vidljiva neosnovanost navoda tuženika iz pobijano Rješenja predlaže se naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

Poništava se Rješenje tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Klasa: UP/II 363-03/16-03/0078, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.g.

P / 1424769

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

GRADONAČELNIK

KLASA: 415-01/16-01/02
URBROJ: 2181/01-01-16-6
Split, 15. studenoga 2016. godine

UPRAVNI SUD U SPLITU

BROJ
PRIMLJENO 17. 11. 2016
NEPOSREDNO - PREDANO POSTI
..... dana 20.....
Omat priloži. Primjeraka 2 priloga 7(x2)

UPRAVNI SUD U SPLITU

TUŽITELJ: GRAD SPLIT, Obala Kneza Branimira 17 zastupan po Gradonačelniku Ivi Baldasaru

TUŽENIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

TUŽBA

radi poništenja Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0079, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.g.

Tužitelj pravodobno u zakonskom roku po ovlaštenim osobama podnosi tužbu Upravnom суду у Splitu protiv Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0079, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.godine.

Pobjijano Rješenje nije na zakonu osnovano.

U pobijanom drugostupanjskom rješenju činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, te je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izведен pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

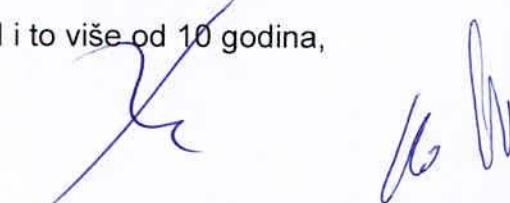
Glede tužbenih razloga da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, da se na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, nastavno ćemo iznijeti tužbene razloge osporavanja pobijanog rješenja prvenstveno iz razloga što je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenje prihvatio sve žalbene razloge Sveučilišta u Splitu i obrazloženje iznilo na identičan način kako je to učinilo Sveučilište u Splitu u svom očitovanju na Rješenje Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/00002, Ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016. godine.

Iz obrazloženja pobijanog Rješenja tuženika proizlazi:

- da obveza Sveučilišta kao treće osobe u ovom postupku prema Gradu Split predstavlja nenovčanu obvezu koja pak proizlazi iz Zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. godine.
- da prema utvrđenju da se radi o nenovčanoj obvezi nije bilo mogućnosti da se takva obveza iskaže kao novčana.
- da je osnovan prigovor zastare Sveučilišta u Splitu obzirom da je ovršna isprava tužitelja postala izvršna 2006. godine i ista se ne može izvršiti sukladno odredbi čl. 135 ZUP-a (NN47/09).

Među strankama nije sporno da je Grad Split „Zaključkom u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine utvrdio obvezu Sveučilišta na plaćanje komunalnog doprinosa na način da je od utvrđene novčane obveze Sveučilište u Splitu već platilo 10% sredstava komunalnog doprinosa, dok se iznos od 90% preostalih novčanih sredstava (utvrđenih točkom 1. citiranog Zaključka) Sveučilište obvezalo investirati u izgradnju komunalne infrastrukture.

Iako rok za ispunjenje obveze u citiranom „Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine nije izričito određen treba kazati da se u tom slučaju primjenjuje razuman rok za ispunjenje obveze, a svakako je to trenutak pozivanje na ispunjenje obveze. Grad Split je pozivao Sveučilište da dostavi relevantnu dokumentaciju temeljem koje bi se izvršio prijenos prava vlasništva predmetnih objekata i infrastrukture na Grad i to više od 10 godina,

međutim ista dokumentacija je nepotpuna i nedostatna.

Dokaz: - pregled Zaključka u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu od 18. ožujka 2005. godine.

- Sporazum sklopljen dana 02. srpnja 2004.godine između Sveučilišta u Splitu, Grada Splita, Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.
- pismeno Grada Splita upućeno Sveučilištu u Splitu od 10.09.2010.godine kojim se Sveučilište poziva na ispunjenje obveza iz citiranog Zaključka.
- pismeno Grada Splita, Služba za imovinsko pravne poslove, izgradnju i geodeziju upućeno Upravnom odjelu za financije.dana 12.07.2016. godine
- Zapisnik od 22. veljače 2013.godine

Točkom 2. citiranog Zaključka od 18. ožujka 2005. godine Sveučilište u Splitu je bilo dužno izgraditi pješački most iznad Ulice Matice Hrvatske kao i drugu infrastrukturu, međutim tu obvezu Sveučilište u Splitu nije izvršilo unatoč utanačenju iz citirane točke Zaključka od 18. ožujka 2005. godine iako je za taj pravni posao Sveučilište jamčilo finansijskim instrumentom (vlastitom mjenicom koja je i danas u posjedu tužitelja) koju Grad Split do današnjeg dana nije ni pokušao naplatiti vjerujući još uvijek u mogućnost nastavka suradnje i partnerskih odnosa između Grada Splita i Sveučilišta u Splitu.

Pješački most u ulici Matici Hrvatske iz vlastitih sredstava platio je Grad Split, i to na način da je proveo postupak javne nabave VV-82-K od 18.08.2008.godine, sklopio Ugovore s projektantima i nadzorom kao i izvođačem radova Lavčević-inženjering d.o.o. i ishodio atestnu dokumentaciju. Iz navedenog pravnog posla koji je umjesto Sveučilišta silom prilika preuzeo i izvršio Grad Split razvidno je da plaćanjem finansijskih obveza umjesto Sveučilišta, Grad Split ostvario potraživanje prema Sveučilištu jer je nesporno platio svim sudionica u gradnji iznos od preko 13 miliona kuna.

Dakle, Sveučilište u Splitu nije izvršilo nenovčanu obvezu na koju se obvezalo naprijed citiranim Sporazumom i Zaključkom. U tom slučaju ostala je obveza Sveučilišta u Splitu na plaćanje komunalnog doprinosa u omjeru od 90%, koja je utemeljena na Zakonu i Zaključku od 18. ožujka 2005. godine.

Da postoji novčana obveza Sveučilišta u Splitu potvrđuje u svom nalazu i mišljenju i državna revizija (v. str.23. toč. 3.2.) u kojoj se izrijekom navodi:

„Sveučilište je prihvatio nalaz Državnog ureda za reviziju. U očitovanju navodi da će u poslovnim knjigama evidentirati preostalu obvezu za komunalni doprinos u iznosu od 35.043.266,00 kuna prema Rješenjima o komunalnom doprinisu koje je izdao Grad Split do 2010. za izgradnju objekata u Sveučilišnom kampusu.

Nadalje navodi da Sveučilište istodobno potražuje od Grada Splita na ime izgrađene komunalne infrastrukture 16.276.167,00 kn na temelju Zaključka gradskog poglavarstva grada Splita u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta i međusobno potpisanih Sporazuma između Grada Splita i Sveučilišta.“

Tužitelj nije priznao dug prema Sveučilištu u Splitu od 16.276.167,00 kuna iz razloga što ni nakon proteka niza godina isti ne dostavlja potpunu projektnu, upravnu i atestnu dokumentaciju bez koje tužitelj nikako nema mogućnosti preuzeti infrastrukturu i istu knjižiti kao svoju imovinu.

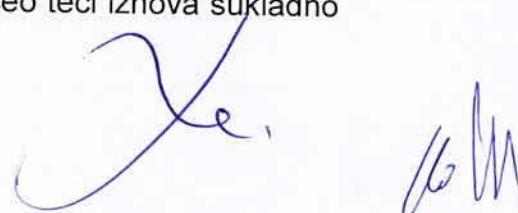
Dokaz: - saslušanje Ljiljane Vučetić pročelnice Upravnog odjela za financije Grada Splita

- saslušanje Ante Krželja pročelnika Službe za imovinsko pravne poslove, izgradnju i geodeziju.
- saslušanje bivšeg rektora Sveučilišta u Splitu prof.dr.sc. Ivana Pavića
- saslušanje rektora prof.dr. sc. Šimuna Anđelinovića

Neosnovano je tuženik usvojio prigovor zastare potraživanja od strane Sveučilišta u Splitu pogrešno smatrajući da zastarijevanje nije prekinuto. Upravo suprotno iz dokumentacije koja je priložena u prvostupanjski spis i to baš:

- Zapisnik sa sastanka održanog u uredu Gradonačelnika od 26. srpnja 2013. godine.
- Sporazum između Sveučilišta u Splitu i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 10.03.2014. godine
- pismeno Sveučilišta u Splitu od 05. travnja 2016. godine upućeno Ministarstvu financija,

vidljivo je kako je Sveučilište u Splitu po svojim zz nedvojbeno i jasno priznalo postojanje potraživanje tužitelja upravo iz osnove komunalnog doprinosa. U prilog navedenom govori i činjenica da je u ime Sveučilišta u Splitu, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta uplatom iznosa od 4.812.924,20 kuna djelomično podmirilo dug na koji način je prekinuto zastarijevanje te je zastarni rok počeo teći iznova sukladno čl. 245 u svezi s odredbama članka 240 ZOO-a.

Nejasno je zbog čega bi odgovorne osobe Sveučilišta u citiranim ispravama priznavale dug prema Gradu Splitu i pokušavalo pronaći model za mirno Rješenje spora ukoliko postoji zastara i smatraju da nisu dužni?

Iz navedenog proizlazi da je ugovorna volja stranaka bila da se plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilište u Splitu osloboди samo na način da izvrši izgradnju infrastrukture što uključuje izgradnju prometnica, pješačkih cesta, parkirališta, zelenih površina, pješačkog mosta iznad ulice Matice Hrvatske, pu-priključak na Vukovarsku ulicu itd..., a sve prema Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu od 18. ožujka 2005. godine, a za slučaj da to ne učini da je dužan izvršiti svoju zakonsku obvezu i platiti komunalni doprinos.

Uzimajući u obzir naprijed navedene činjenice, dokaze i razloge tužitelja iz kojih je jasno vidljiva neosnovanost navoda tuženika iz pobijano Rješenja predlaže se naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

Poništava se Rješenje tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Klasa: UP/II 363-03/16-03/0079, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 07.10.2016.g.

tužitelj po ovlaštenom zastupniku

GRADONAČELNIK

Ivo Baldasar

P / 14 24 774

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

GRADONAČELNIK

KLASA: 415-01/16-01/03
URBROJ: 2181/01-01-01-16-6
Split, 15. studenoga 2016. godine

UPRAVNI SUD U SPLITU

BROJ
PRIMLJENO 17.11.2016.
NEPOSREDNO - PREDANO POSTI dana 20.....
Omet priloži. Primjeraka 2 priloga 5 (x2)

UPRAVNI SUD U SPLITU

TUŽITELJ: GRAD SPLIT, Obala Kneza Branimira 17 zastupan po Gradonačelniku Ivi Baldasaru

TUŽENIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

TUŽBA

radi poništenja Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0077, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 10.10.2016.g.

Tužitelj pravodobno u zakonskom roku po ovlaštenim osobama podnosi tužbu Upravnom sudu u Splitu protiv Rješenja tuženika Klasa: UP/II 363-03/16-03/0077, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 10.10.2016.godine.

Pobjijano Rješenje nije na zakonu osnovano.

U pobijanom drugostupanjskom rješenju činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, te je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izведен pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Glede tužbenih razloga da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, da se na temelju utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, nastavno ćemo iznijeti tužbene razloge osporavanja pobijanog rješenja prvenstveno iz razloga što je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenje prihvatio sve žalbene razloge Sveučilišta u Splitu i obrazloženje iznilo na identičan način kako je to učinilo Sveučilište u Splitu u svom očitovanju na Rješenje Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/00003, Ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016. godine.

Iz obrazloženja pobijanog Rješenja tuženika proizlazi:

- da obveza Sveučilišta kao treće osobe u ovom postupku prema Gradu Split predstavlja nenovčanu obvezu koja pak proizlazi iz Zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. godine.
- da prema utvrđenju da se radi o nenovčanoj obvezi nije bilo mogućnosti da se takva obveza iskaže kao novčana.
- da je osnovan prigovor zastare Sveučilišta u Splitu obzirom da je ovršna isprava tužitelja postala izvršna 2006. godine i ista se ne može izvršiti sukladno odredbi čl. 135 ZUP-a (NN47/09).

Među strankama nije sporno da je Grad Split „Zaključkom u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine utvrdio obvezu Sveučilišta na plaćanje komunalnog doprinosa na način da je od utvrđene novčane obveze Sveučilište u Splitu već platilo 10% sredstava komunalnog doprinosa, dok se iznos od 90% preostalih novčanih sredstava (utvrđenih točkom 1. citiranog Zaključka) Sveučilište obvezalo investirati u izgradnju komunalne infrastrukture.

Iako rok za ispunjenje obveze u citiranom „Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu“ od 18. ožujka 2005. godine nije izričito određen treba kazati da se u tom slučaju primjenjuje razuman rok za ispunjenje obveze, a svakako je to trenutak pozivanje na ispunjenje obveze. Grad Split je pozivao Sveučilište da dostavi relevantnu dokumentaciju temeljem koje bi se izvršio prijenos

prava vlasništva predmetnih objekata i infrastrukture na Grad i to više od 10 godina, međutim ista dokumentacija je nepotpuna i nedostatna.

Dokaz: - pregled Zaključka u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu od 18. ožujka 2005. godine.

- Sporazum sklopljen dana 02. srpnja 2004.godine između Sveučilišta u Splitu, Grada Splita, Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.
- pismeno Grada Splita upućeno Sveučilištu u Splitu od 10.09.2010.godine kojim se Sveučilište poziva na ispunjenje obveza iz citiranog Zaključka.
- pismeno Grada Splita, Služba za imovinsko pravne poslove, izgradnju i geodeziju upućeno Upravnom odjelu za financije.dana 12.07.2016. godine
- Zapisnik od 22. veljače 2013.godine

Točkom 2. citiranog Zaključka od 18. ožujka 2005. godine Sveučilište u Splitu je bilo dužno izgraditi pješački most iznad Ulice Matice Hrvatske kao i drugu infrastrukturu, međutim tu obvezu Sveučilište u Splitu nije izvršilo unatoč utanačenju iz citirane točke Zaključka od 18. ožujka 2005. godine iako je za taj pravni posao Sveučilište jamčilo finansijskim instrumentom (vlastitom mjenicom koja je i danas u posjedu tužitelja) koju Grad Split do današnjeg dana nije ni pokušao naplatiti vjerujući još uvijek u mogućnost nastavka suradnje i partnerskih odnosa između Grada Splita i Sveučilišta u Splitu.

Pješački most u ulici Matici Hrvatske iz vlastitih sredstava platio je Grad Split, i to na način da je proveo postupak javne nabave VV-82-K od 18.08.2008.godine, sklopio Ugovore s projektantima i nadzorom kao i izvođačem radova Lavčević-inženjering d.o.o. i ishodio atestnu dokumentaciju. Iz navedenog pravnog posla koji je umjesto Sveučilišta silom prilika preuzeo i izvršio Grad Split razvidno je da plaćanjem finansijskih obveza umjesto Sveučilišta, Grad Split ostvario potraživanje prema Sveučilištu jer je nesporno platio svim sudionica u gradnji iznos od preko 13 miliona kuna.

Dakle, Sveučilište u Splitu nije izvršilo nenovčanu obvezu na koju se obvezalo naprijed citiranim Sporazumom i Zaključkom. U tom slučaju ostala je obveza Sveučilišta u Splitu na plaćanje komunalnog doprinosa u omjeru od 90%, koja je utemeljena na Zakonu i Zaključku od 18. ožujka 2005. godine.

Da postoji novčana obveza Sveučilišta u Splitu potvrđuje u svom nalazu i mišljenju i državna revizija (v. str.23. toč. 3.2.) u kojoj se izrijekom navodi:

„Sveučilište je prihvatio nalaz Državnog ureda za reviziju. U očitovanju navodi da će u poslovnim knjigama evidentirati preostalu obvezu za komunalni doprinos u iznosu od 35.043.266,00 kuna prema Rješenjima o komunalnom doprinisu koje je izdao Grad Split do 2010. za izgradnju objekata u Sveučilišnom kampusu. Nadalje navodi da Sveučilište istodobno potražuje od Grada Splita na ime izgrađene komunalne infrastrukture 16.276.167,00 kn na temelju Zaključka gradskog poglavarstva grada Splita u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta i međusobno potpisanih Sporazuma između Grada Splita i Sveučilišta.“

Tužitelj nije priznao dug prema Sveučilištu u Splitu od 16.276.167,00 kuna iz razloga što ni nakon proteka niza godina isti ne dostavlja potpunu projektnu, upravnu i atestnu dokumentaciju bez koje tužitelj nikako nema mogućnosti preuzeti infrastrukturu i istu knjižiti kao svoju imovinu.

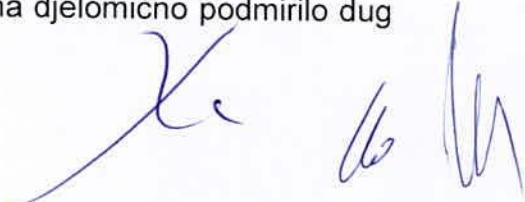
Dokaz: - saslušanje Ljiljane Vučetić pročelnice Upravnog odjela za financije Grada Splita

- saslušanje Ante Krželja pročelnika Službe za imovinsko pravne poslove, izgradnju i geodeziju.
- saslušanje bivšeg rektora Sveučilišta u Splitu prof.dr.sc. Ivana Pavića
- saslušanje rektora prof.dr. sc. Šimuna Andelinovića

Neosnovano je tuženik usvojio prigovor zastare potraživanja od strane Sveučilišta u Splitu pogrešno smatrajući da zastarjevanje nije prekinuto. Upravo suprotno iz dokumentacije koja je priložena u prvostupanjski spis i to baš:

- Zapisnik sa sastanka održanog u uredu Gradonačelnika od 26. srpnja 2013. godine.
- Sporazum između Sveučilišta u Splitu i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 10.03.2014. godine
- pismeno Sveučilišta u Splitu od 05. travnja 2016. godine upućeno Ministarstvu financija,

vidljivo je kako je Sveučilište u Splitu po svojim zz nedvojbeno i jasno priznalo postojanje potraživanje tužitelja upravo iz osnove komunalnog doprinosa. U prilog navedenom govori i činjenica da je u ime Sveučilišta u Splitu, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta uplatom iznosa od 4.812.924,20 kuna djelomično podmirilo dug

na koji način je prekinuto zastarijevanje te je zastarni rok počeo teći iznova sukladno čl. 245 u svezi s odredbama članka 240 ZOO-a.

Nejasno je zbog čega bi odgovorne osobe Sveučilišta u citiranim ispravama priznavale dug prema Gradu Splitu i pokušavalo pronaći model za mirno Rješenje spora ukoliko postoji zastara i smatraju da nisu dužni?

Iz navedenog proizlazi da je ugovorna volja stranaka bila da se plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilište u Splitu osloboди samo na način da izvrši izgradnju infrastrukture što uključuje izgradnju prometnica, pješačkih cesta, parkirališta, zelenih površina, pješačkog mosta iznad ulice Matice Hrvatske, pu-priključak na Vukovarsku ulicu itd..., a sve prema Zaključku u svezi plaćanja komunalnog doprinosa Sveučilišta u Splitu od 18. ožujka 2005. godine, a za slučaj da to ne učini da je dužan izvršiti svoju zakonsku obvezu i platiti komunalni doprinos.

Uzimajući u obzir naprijed navedene činjenice, dokaze i razloge tužitelja iz kojih je jasno vidljiva neosnovanost navoda tuženika iz pobijano Rješenja predlaže se naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

Poništava se Rješenje tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Splitsko-dalmatinska Županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Klase: UP/II 363-03/16-03/0077, Ur.broj: 2181/1-10/03-16-0002 od 10.10.2016.g.

